Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26114
Copyright: Admont, Benediktinerstift

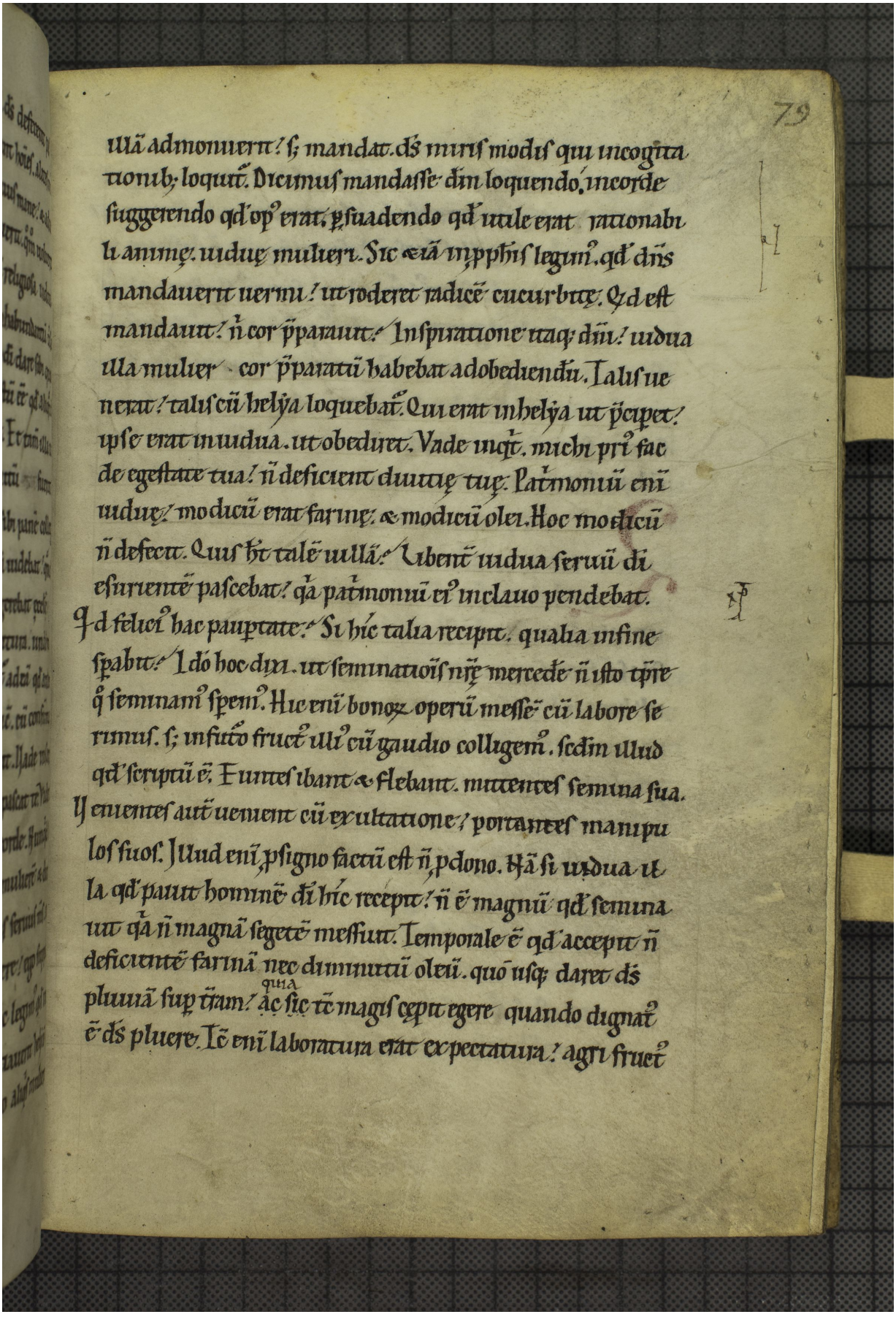

illā admonuerit? s; mandat. ds̄ miris modis qui incogita
tionib; loquit̄. Dicimus mandasse dm̄ loquendo, incorde
suggerendo qd̄ op⁹ erat. ꝑsuadendo qd̄ utile erat rationabi
li animę. uiduę mulieri. Sic et iā in ꝓphis legim⁹. qd̄ dn̄s
mandauerit uermi? ut roderet radicē cucurbitę. Qd est
mandauit? n̄ cor p̄parauit? Inspiratione itaq; dn̄i? uidua
illa mulier cor p̄paratū habebat adobediendū. Talis ue
nerat? talis cū helya loquebat̄. Qui erat in helya ut p̄ciperet?
ipse erat in uidua. ut obediret. Vade inq̄t. michi pri⁹ fac
de egestate tua? n̄ deficient diuitię tuę. Patrimoniū enī
uiduę? modicū erat farinę. et modicū olei. Hoc modicū
n̄ defecit. Quis h̄t talē uillā? Libent̄ uidua seruū di
esurientē pascebat? q̄a patrimoniū ei⁹ in clauo pendebat.
Qd felici⁹ hac paupt̄ate? Si hic talia recipit. qualia in fine
sp̄abit? Idō hoc dixi. ut seminatiōis nr̄ę mercedē n̄ isto tp̄re
q̄ seminam⁹ sp̄em⁹. Hic enī bonoꝝ operū messē cū labore se
rimus. s; in futuro fruct⁹ illi⁹ cū gaudio colligem⁹. scd̄m illud
qd̄ scriptū ē. Euntes ibant et flebant. mittentes semina sua.
Venientes aut̄ uenient cū exultatione? portantes manipu
los suos. Illud enī ꝓsigno factū est n̄ ꝓdono. Nā si uidua il
la qd̄ pauit hominē dī hic recepit? n̄ ē magnū qd̄ semina
uit q̄a n̄ magnā segetē messuit. Temporale ē qd̄ accepit n̄
deficientē farinā nec diminutū oleū. quō usq; daret ds̄
pluuiā sup̄ t̄ram? ac quia sic tc̄ magis cęp̄it egere quando dignat⁹
ē ds̄ pluere. Tc̄ enī laboratura erat expectatura? agri fruct⁹